

WPROWADZENIE

Poranione, potrzebujące miłosierdzia człowieczeństwo

Julián Carrón*

A jakie jest to dzisiejsze pytanie współczesnego człowieka? Papież Benedykt XVI [...] rozpoznaje je następująco: „Poczucie, że potrzebujemy łaski i przebaczenia”¹. W konsekwencji, Kościół będzie w stanie usprawiedliwić się w oczach współczesnego człowieka, o ile odpowie na tę potrzebę łaski i przebaczenia. [...]

Moim zdaniem – kontynuuje ten wnikliwy obserwator, jakim jest papież Benedykt XVI – to uwypukla prawdę, że pod patyną pewności siebie i własnej sprawiedliwości dzisiejszy człowiek kryje głęboką znajomość swoich ran i swojej niegodności wobec Boga. I oczekuje miłosierdzia². [...]

[W swojej książce *Miłosierdzie to imię Boga*] na pytanie prowadzącego wywiad: „*Dlaczego według Ojca Świętego nasze czasy i dzisiejsza ludzkość tak bardzo potrzebują miłosierdzia?*” papież Franciszek odpowiada: „Ponieważ ludzkość jest poraniona, to ludzkość, która nosi głębokie rany. Nie wie, jak je uleczyć albo sądzi, że uleczenie ich nie jest możliwe”. Do tego dołącza się dziś dramat: „uznawania naszego zła, naszego grzechu, za nieuleczalne, za coś, czego nie można uzdrowić ani przebaczyć. Brakuje konkretnego doświadczenia miłosierdzia. Kruchość czasów, w których żyjemy, polega również na tym, iż sądzimy, że nie ma możliwości uwolnienia, nie ma ręki, która cię podniesie, ramienia, które cię uratuje, przebaczy ci, podniesie na duchu, zanurzy w miłości nieskończonej, cierpliwej, łagodnej, postawi cię znów na dobrej drodze”³. [...]

Stąd też, aby odpowiedzieć na głębokie zranienia współczesnego człowieka Papież nie zorganizował jakiegoś kongresu na temat miłosierdzia, nie ograniczył się do zaproponowania jakiejś refleksji na ten temat, ale poparł gest, który pozwoli nam nade wszystko doświadczać miłosierdzia w ciągu całego roku, towarzysząc nam w jego przeżywaniu poprzez ciągłe przywołania.

Aby realnie zainterweniować w ludzkie utrudzenie, aby odpowiedzieć konkretnemu człowiekowi, z jego bagażem kruchości, Kościół – a zatem każdy z nas – istotnie potrzebuje nade wszystko doświadczyć uścisku miłosierdzia Bożego, tak by móc je komunikować wszystkim braciom w człowieczeństwie, których spotykamy w ciągu wędrówki. [...]

Dlatego konieczne jest uznanie, że jesteśmy grzesznikami, abyśmy umocnili w sobie pewność miłosierdzia Bożego. «Panie, jestem grzesznikiem; Panie, jestem grzesznicą: przyjdź ze swo- »

* Z książeczki *Rekolekcji Bractwa Comunione e Liberazione* 2016

© 2016 Bractwa Comunione e Liberazione na teksty J. Carróna „Miłością odwieczną ukochałem cię, ulitowałem się nad twoją nicością”.

» im miłosierdziem». To bardzo piękna modlitwa. To modlitwa, którą można łatwo odmawiać codziennie: «Panie, jestem grzesznikiem; Panie, jestem grzesznicą: przyjdź ze swoim miłosierdziem»⁴. [...]

W 1982 roku, do uczestników pierwszych Rekolekcji Bractwa, patrząc na twarze wielu obecnych, myśląc o świeżości spotkania, które ich pochwyliło i tam doprowadziło, mówił on: „Kto wie, czy wzruszamy się jeszcze tak, jak wzruszaliśmy się w Varigotti”, czyli na początku GS. I kontynuował: „Staliście się dorośli: w miarę zapewnienia sobie pewnej ludzkiej umiejętności w zakresie waszego zawodu, pojawia się jakby swoiste oddalenie od Chrystusa (w stosunku do emocji sprzed lat, przede wszystkim wobec pewnych okoliczności sprzed wielu lat) [...] To tak, jakby Chrystusa był daleko od naszego serca”⁵.

A my? Czy odczuwamy taką pilną potrzebę przebaczenia nam, przygarnięcia nas na nowo po wszystkich naszych upadkach, rozproszeniach, zawinionym zapominalstwie, jakie ogarnia nasze dni, po naszej zdradzie, naszej nędzy? Co dominuje w naszym życiu – w naszym myśleniu i spojrzeniu – w tym okresie zamieszania, zagubienia? Czy odczuwamy potrzebę Jego miłosierdzia? [...]

Samo jednak uznanie naszej nędzy nie wystarcza; ono wyznacza początek prawdy o nas, ale nie wystarcza. Przy licznych okazjach zdajemy sobie sprawę, jak bardzo to jest niewystarczające. Potrzeba kogoś, kto by wzbudził w nas potrzebę uzyskania przebaczenia.

1 *Intervista a S.S. il papa Emerito Benedetto XVI sulla questione della giustificazione per la fede*, w: *Per mezzo della fede*, dz. cyt., s. 128.

2 Tamże, s. 129.

3 Franciszek, *Miłosierdzie to imię Boga. Rozmowa z Andree Torriellim*, Znak, Kraków 2016, s. 36-37.

4 Franciszek, Audycja generalna, 9 grudnia 2015.

5 L. Giussani, *La familiarità con Cristo*, „Tracce-Litterae Communionis”, nr 2, luty 2007, s. 2.